

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Редченко Станіслав Євгенійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) положення частини десятої статті 25 Закону України „Про військовий обов’язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–ХІІ, згідно з якими *„курсанти в разі дострокового розірвання контракту через небажання продовжувати навчання або через недисциплінованість, систематичне невиконання умов контракту військовослужбовцем, невиконання освітньої програми (індивідуального навчального плану – за його наявності) та в разі відмови від подальшого проходження військової служби на посадах осіб офіцерського складу після закінчення закладу вищої освіти, а також особи офіцерського складу, які звільняються з військової служби протягом п’яти років (десяти років – для осіб офіцерського складу, які оволоділи спеціальностями льотного складу авіації) після закінчення вищого військового навчального закладу або військового навчального підрозділу закладу вищої освіти відповідно до підпунктів „д“, „е“, „є“, „з“, „и“ пункту 1 та підпунктів „д“, „е“, „є“, „ж“, „з“ пункту 2 частини п’ятої статті 26 цього Закону, відшкодовують Міністерству оборони України та іншим центральним органам виконавчої влади, яким підпорядковані ці заклади освіти, витрати, пов’язані з їх утриманням у закладі вищої освіти, відповідно до порядку і умов, встановлених Кабінетом Міністрів України. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат таке відшкодування здійснюється у судовому порядку“.*

На думку скаржника, вказані положення звужують і обмежують зміст та обсяг існуючих прав і свобод особи на власність, вільний вибір місця роботи та належне і своєчасне отримання заробітної плати, не нижчої від визначеної законом, а також порушують його права на безоплатне отримання медичної допомоги та здобуття вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах, передбачених частиною п’ятою статті 17, статтею 22, частиною четвертою статті 41, частинами третьою – четвертою, сьомою статті 43, частиною другою статті 49, частинами третьою, четвертою статті 53 Конституції України.

Крім того, автор клопотання стверджує, що ці положення суперечать статті 9 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011-ХІІ.